

[Lundberg.]

vil altsaa sige, at nu er „Social-Demokraten“s Redaktør for anden Gang frikendt, endogsaa paa en saadan Maade, at den Mand, som skulde tale mod ham — jeg tror, det var Højesterets sagfører Henriques —, sagde, at personlig mente han, at naar en Mand i Langkjærs Stilling har udtalt sig saaledes, har Bladet selvfølgelig Lov til at berette, som sket er, og Lov til at gaa ud fra, at Sagen i det mindste ikke er bedre end fremsat, man da han nu en Gang skulde være Aktør i Sagen, maatte han naturligvis forlange Redaktøren dømt. Med andre Ord, han siger egentlig selv, at personlig mener han, at Stegenborg burde frikendes. Ogsaa ved Landsretten herskede der ikke mindste Tvivl om, at „Social-Demokraten“s Redaktør har baaret sig rigtigt ad.

Men naar nu en Mand som den paa-gældende Sagsøger, efter at Landsretsdommen er faldet ud, som den gjorde, alligevel appellerer, oven i Købet faar fri Proces, til Højesteret og tvinger „Social-Demokraten“ til at føre Sagen videre, hvorefter der atter indtræder pure Frifindelse, mener jeg, at det andet Spørgsmaal rejser sig: Er det rimeligt, at Bladet faar en Udgift paa 2 500 Kr., fordi en Mand paa et fuldkommen urimeligt Grundlag har rejst Sag?

Jeg mener, at i alt Fald Pressen paa det skarpeste maa tage Afstand fra saadanne Forhold. Men jeg mener ogsaa, at der i følgende Revisioner af Retsplejeloven bør tages Hensyn hertil. Jeg vil nok spørge, om man virkelig kunde tænke sig, at Slagtehusinspektøren, Byens veterinære øverste Myndighed, og Pressen i Randers skulde kunne dømmes for at have draget en saadan Sag frem, naar der er Fare for, at Byens fattige Folk forgiftes, fordi samvittighedsløse Dyr læger og hensynsløse Slagtere i en § 2-Kommune ved, at de har Ret til at indføre disse Kadavere til en § 1-Kommune, naar de blot er stemplet med 1ste Klasses Stempel derude fra.

Jeg mener absolut, at Stillingen vilde have været fuldkommen fortvivlet, hvis vi ikke havde haft Pressen til at paatale saadanne — ja, lad mig bare sige det rent ud — svinke Forhold. Saa vilde vi være vel rejst. Jeg vil derfor henstille, at man ved en kommende Revision af Retsplejeloven kommer ind paa dette Forhold og faar det ændret, saaledes at man absolut er betrygget mod Gentagelse.

Da Slagtehusinspektøren er angrebet her fra denne Talerstol, skal det herfra siges, at det var rigtigt, naar han ikke, som det ærede Medlem Hr. Hedelund forlangte,

først indberettede Sagen til de øverste veterinære Myndigheder — hvorved Kødet i Mellemtiden kunde være forhandlet og spist. Det var rigtigt, at han gik den Vej, han gjorde, og straks, uden et Øjeblik Tøven, gik til Politiet, hvis Dyr læge, Overdyrlæge Mose i Randers, øjeblikkelig kunde faa opsporet og konfiskeret Kødet, for at faa tilvejebragt Grundlag for Veterinærinspektørens senere Afgørelse, hvorefter han har ladet Forholdet i øvrigt hvile hos Veterinærinspektøren.

Det forekommer mig, at hans Optræden er rigtig, og at han kun fortjener Ros herfor. I en anden Erklæring siger i øvrigt Politinspektør Thune Jacobsen, at han er en meget dygtig, energisk og interesseret Embedsmand, for Sundhedsautoriteterne en saare værdifuld Medarbejder.

Der er al Grund til at rense Slagtehusinspektøren i Randers, og det glæder mig, at jeg har haft Lejlighed dertil gennem disse Udtalelser.

At Kødet stemples i en § 2-Kommune med 1ste Klasses Stempel og uden videre kan indføres i Randers og andre Købstæder med § 1-Kontrol, hvor man har offentlig Slagtehus o. s. v., uden at der sker nogen Kontrol, inden Kødet forhandles i Byen, er nu en Gang et skævt Forhold. Vi har ikke tilstrækkelig Tillid til den Kontrol, som finder Sted i disse § 2-Kommuner, og under alle Omstændigheder maa vi forlange, at hvis man vil sælge det nævnte Kød i Byen, maa man finde sig i, at det efterprøves af de Myndigheder, som er indsat til at vaage over disse Forhold.

Man ser jo ogsaa, at man fra de øverste veterinære Myndigheder ikke har handlet med den tilstrækkelige Samvittighedsfuldhed, om jeg saa maa sige, naar man ved, at der ved Kødkontrollen i Flæskehallen i København i 1928 blev afvist 121 Kød kroppe, som var stemplet med 2den Klasses Stempel i Kommuner med Kød kontrol i Henhold til § 2 i Lov om indenrigs Kød kontrol — derfor skulde de efterprøves. 121 Kød kroppe har man maattet kassere, som var stemplet udefra i en § 2-Kommune.

Hele denne Sag giver ikke mig nogen som helst Grund til at have en særlig Tro til, som Professor Jensen ogsaa siger, at visse Dyr læger i alle Forhold vil være uafhængige af dem, der skal betale Kontrollen.

Man ser jo ogsaa andre uheldige Forhold, f. Eks. at en Dyr læge paa Sjælland bliver idømt en Bøde paa 1 500 Kr., fordi han har udført en fuldkommen samvittighedsløs Kontrol, har været fuldkommen uduelig, men man nøjes med at give ham